

Monopoltilsynets meddelelser 1977/2

fastslået, at Dumex' priser er urimelige, og man slutter derfra, at også Roches priser er for høje. Roche har ikke kendskab til det materiale monopoltilsynet har modtaget fra Dumex, men det er givet, at omkostningsforholdene i Dumex ikke kan sammenlignes med omkostningsforholdene i en selvstændig forskende medicinfabrik som Roche. Det er i strid med almindeligt anerkendte forvaltningsretlige principper at bygge en afgørelse på oplysninger, som er ukendte for den virksomhed afgørelsen angår.

Når man skal vurdere store forskende medicinfabrikkers nettoindtjening, må der tages afgørende hensyn til fabrikkernes årlige udgifter til farmaceutisk forskning og til videreudvikling af foreliggende præparater. Hertil kommer, at medicinfabrikkerne har betydelige kontrolomkostninger, som normalt henføres til fabrikationsomkostninger.

Roche-koncernen havde i 1975 forsknings- og udviklingsomkostninger på ca. 750 mio. S.fr. eller ca. 1,9 mia. d.kr. I årene forud har man haft nogenlunde tilsvarende forsknings- og udviklingsomkostninger, som i øvrigt udgør ca. 15 pct. af omsætningen.

En imiterende virksomhed som Dumex har ikke nær så store forskningsudgifter som Roche, og det er derfor helt uberettiget, når monopoltilsynet bygger afgørelsen vedrørende Roche på regnskabsoplysninger fra Dumex.

Monopoltilsynet har til støtte for sin påstand bl.a. anført, at tilsynet har konstateret, at der på et nærmere afgrænset vareområde forekommer urimelige priser, og tilsynet har

derefter foretaget et indgreb efter lovens § 6.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at »indgreb i prisdannelsen vil blive bragt i anvendelse på områder, hvor der forekommer en ufuldkommen priskonkurrence og træghed i den almindelige pristilpasning. Også på områder, hvor andre konkurrencemidler end priskonkurrencen bringes i anvendelse, f.eks. omkostningskrævende konkurrencemidler o.lign., kan der være anledning til at benytte prislovens indgrebsbeføjelser for at sikre en rimelig prisdannelse«. Endvidere skal der gribes ind på områder, hvor der foreligger en almindelig inflationær prisudvikling. Der er således ingen tvivl om, at direkte prisindgreb kan anvendes såvel i en »akut« situation med henblik på at forhindre urimelige prisstigninger m.v. som i tilfælde, hvor der konstateredes urimelige priser som følge af ufuldkommen priskonkurrence og træghed i den almindelige pristilpasning.

Endvidere har monopoltilsynet anført, at reglerne i pris- og avancelovens § 7 ikke kan føre til, at en virksomhed, der er et datterselskab af en anden virksomhed, har krav på, at et indgreb efter § 6 skal baseres på datterselskabets indkøbspris fra moderselskabet, og dette måtte gælde, hvadenten moderselskabet er dansk eller udenlandsk. Ligesom en dansk virksomhed, der måtte udskille salgsfunktionen i et særligt selskab, ikke kan forlange, at den »interne afregningspris« mellem moderselskabet og salgsselskabet skal betragtes som kostpris i lovens forstand, må det gælde, at dette heller ikke kan forlanges, når moderselskabet er en udenlandsk virksomhed.